

Jeg forstår nu af forslaget, at fru Kirsten Jacobsen har fået ny tillid til realkreditinstitutterne. I 1994 mente fru Kirsten Jacobsen jo ved førstebehandlingen af L 139, at man burde dele landet op i regioner og lade en dommer være formand for de regionale vurderingsråd. Det skulle så være en engangsforeteelse at få foretaget vurdering. Men som sagt ser det ud til, at der er kommet en ny tillid til folk fra realkreditinstitutterne.

Jeg skal til slut sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag, idet vi finder, at det forslag, der blev vedtaget i 1994 – i øvrigt med et meget bredt flertal – er dækkende for vurderingen af fast ejendom her i landet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er en fordel, når man skal være ordfører ved behandlingen af et forslag, at man ikke bare slår op på den forrige behandling, men også læser forslaget, for så ville ordføreren have læst, at det ifølge dette forslag ikke er et spørgsmål om, at det er realkreditinstitutterne, der skal vurdere de faste ejendomme, men at der på grund af de prikkerunder, der har været i den finansielle sektor, jo er mange ledige hænder, som altså rent faktisk tidligere har beskæftiget sig med professionel vurdering af faste ejendomme. Det er en kendsgerning. Og det er selvfølgelig ikke sådan, at de mennesker, man skal udpege, er nogle, der fortsat skal vurdere begge steder. Derfor kommer der heller ikke inhabilitetsproblemer. Det er ad hoc-vurderinger, de foretager rent professionelt.

Men jeg vil da godt lige minde Socialdemokratiets ordfører om, at dette her nu ikke er så vanvittigt endda. Kommunernes Landsforening, som er en stor organisation, som også omfatter mange socialdemokratiske borgmestre, anbefaler jo netop, at man lader lægmandselementet udgå af det offentlige vurderingssystem.

Og man kan da også godt spørge en socialdemokratisk politiker, om han virkelig finder det rimeligt, at man får et politisk ben, hvad det i realiteten er, og om det er rimeligt, at man får en aflønning på op til 185.000 kr. om året for et fritidsjob.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Fru Kirsten Jacobsen læste faktisk op fra bemærkningerne til forslaget, og lad mig citere

derfra: »Det kan f.eks. være ejendomsmæglere, vurderingsmænd fra realkreditinstitutterne ...«. Det forekommer mig ikke, at der så står, at det skal være *tidligere* medarbejdere fra realkreditinstitutterne, der skal udføre den opgave.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er mest, fordi to forskellige ting bliver blandet sammen. Én ting er de vurderingsråd, man skal have regionalt, og som sidder permanent, og en anden ting er alle de ad hoc-vurderingsmænd, man er nødt til at have, når man én gang for alle i løbet af en 2-årig eller 3-årig periode er nødt til at foretage en fysisk vurdering af samtlige landets faste ejendomme.

Dér er det sådan – og det går jeg da ud fra at Socialdemokratiet er enig i – at hvis man ansætter en advokat til at foretage en inkassoforretning, må man gå ud fra, at advokaten udfører et professionelt stykke arbejde. Hvis man ansætter en tømrer, sætter han jo ikke døren skævt op, fordi den skal sættes op i et socialdemokratisk køkken, og akkurat ligeså vil en ejendomsmægler, en ingeniør eller en kreditforeningsvurderingsmand foretage en professionel vurdering i forbindelse med det stykke arbejde, som han er sat til.

Man blander simpelt hen de tre elementer i forslaget sammen. Det er det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det mener jeg faktisk ikke vi gør, og jeg mener også, at det fremstår helt klart, hvordan dette forslag er sammensat, når man læser bemærkningerne til forslaget.

Peter Brixtofte (V):

Baggrunden for Fremskridtspartiets forslag om et nyt vurderingssystem er en kritik af det bestående. Og indledningsvis må jeg da sige, at jeg synes, fru Kirsten Jacobsen ofte har ret i sin kritik af det nuværende vurderingssystem. Der kan påpeges mange eksempler på, at den offentlige vurdering ikke svarer til den egentlige værdi i handelen. Omvendt vil jeg da også give skatteministeren ret i, at det langtfra er sikkert, at Fremskridtspartiets forslag vil føre til bedre vurderinger. Så jeg vil sige, at begge parter har ret i, at det er meget svært at finde et offentligt vurderingssystem, som er retfærdigt.

Derfor er det utrolig logisk, at man ikke knytter nogen som helst form for beskatning til et